

at presse virksomhederne og landene på er ved at gøre det inden for de forskellige internationale organisationer. Vi kan ikke gøre det alene.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Næ, det hørte vi også forleden dag, da vi foreslog, at man skulle lave en mærkningsordning i Danmark, så man, når man køber et stykke chokolade, kan være sikker på, at der ikke er børnearbejde eller slavearbejde bag det. Og så fik vi at vide fra bl.a. De Radikale, at det skal gøres internationalt. O.k., sagde vi så, så laver vi en forespørgsel om de internationale aftaler. Og der siger vi så – altså, i modsætning til det, hr. Naser Khader her har fremlagt om, hvad man skal arbejde for – at de, der så ikke retter sig efter kravene om forbud mod børnearbejde, skal kunne rammes af sanktioner. Der skal være alvor bag.

Det kan jeg ikke forstå at hr. Naser Khader ikke tilslutter sig. Jeg kan ikke forstå, at De Radikale ikke synes, at de, der overtræder reglerne, skal rammes af sanktioner. Det er jo forskellen på det, vi siger, og det, som De Radikale har været med til nu at foreslå sammen med regeringen.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg er meget enig i det, hr. Frank Aaen siger, meget enig i kritikpunkterne, men hvordan kommer vi så langt, hvordan ændrer vi på arbejdsvilkårene, hvordan kommer vi af med børnearbejde? Det kan vi altså ikke gøre ved, at vi fra dansk side ensidigt indfører sanktioner over for de pågældende lande og virksomheder. Vi kan bedst gøre det i samarbejde med andre lande, vi kan bedst gøre det ved at presse på inden for EU-samarbejdet og de forskellige internationale organisationer.

Kl. 11.30

Jeg er meget enig, men jeg tror ikke, vi kan gøre det alene fra dansk side. Vi skal gøre det i samarbejde med andre lande.

Formanden:

Tak til hr. Naser Khader. Så er det hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Hr. Frank Aaen har startet med en række fortællinger om de produkter, vi omgiver os med. Jeg er jo helt enig i, at den situation, vi har i verden i dag, hvor det tøj, jeg står i, og det tøj, hr. Frank

Aaen går i, er produceret andre steder, er, at foreningen er flyttet fra åerne i Vestjylland til folderne i Kina. Det gælder for begge personers cowboybukser i dag, og vi er alle en del af den her diskussion.

Det er også rigtigt, at der er slavearbejde i dele af kakaoproduktionen. Det er også rigtigt, at en række af de produkter, vi i øvrigt køber og får vældigt billigt, er produceret under forhold, som vi skal bruge alle vores kræfter på at modarbejde.

Det er så et, kan man sige, politisk spørgsmål og vel også et moralsk spørgsmål. Men det er da først og fremmest et politisk spørgsmål, fordi forbrugere og marked gør det ikke alene. Vi skal gøre noget som forbrugere, vi skal arbejde på det, og markedet skal vi også presse, bl.a. ved at presse danske virksomheder til at gå ind i CSR-konceptet, Global Compact-aftalerne, som jo faktisk forpligter virksomhederne. Det er det, jeg ikke synes har været fremme i debatten. Det forpligter faktisk virksomhederne til at arbejde for ikke at bruge børnearbejde. Så i det øjeblik, virksomheder går ind på de koncepter, som er lavet af FN-systemet, og som er udviklet, vil de gå den vej.

Jeg mener, vi skal gå ind i det koncept, og jeg mener også, vi politisk skal presse på internationalt for, at det koncept bliver stærkere, at der skal være nogen, der går ud og kigger på de virksomheder og ser, om de så faktisk lever op til det. Det er et af de forslag, som vi vil arbejde videre med i den her diskussion.

Globaliseringen er jo ikke skurken. Verdenskommissionen for den sociale dimension af globaliseringen, altså den verdenskommission, som blev nedsat under ILO, taler i stedet for om den økonomiske ubalance, og at der er brug for en global indsats, der sammenkæder sociale og økonomiske forhold. Der er brug for et nyt perspektiv, som fører væk fra et snævert markedsfokus og hen mod et bredere menneskeligt udgangspunkt for at imødekomme befolkningernes behov i de samfund, de lever i. Det er jeg enig i. Det er det, jeg kalder globalisering med et menneskeligt ansigt, og det er det projekt, som Danmark bør arbejde markant for at vi får.

Der er nogle redskaber, vi kan tage fat med. Det er jo ikke sådan, at det hele skal genopfindes. Vi har EU, som har lagt en klar linje i miljødiskussionerne internationalt, men faktisk også i forbindelse med at videreføre ILO's arbejde om anstændige arbejdsvilkår. Der er EU jo den, der er aktøren. Der må jeg også sige til forespørge-